

Ik kan mij op geen enkele wijze vinden in deze conceptregeling cq het ontwerp-bekendmakingsbesluit en vergunningen.

De facto zorgt deze conceptregeling ervoor, indien uitgevoerd, dat er geen lokale commerciële radiostations meer zullen zijn en dat de lokale omroepen een gigantische lastenverzwaring om de oren krijgen.

De conceptregeling dient daarom zsm te worden teruggetrokken waarna overleg dient te zijn met ALLE partijen.

Puntsgewijs nog de volgende opmerkingen:

1) Met 18 partijen in een mux neemt de kwaliteit dusdanig af dat geen sprake meer kan zijn van een kwalitatief voldoende uitzending die gewaardeerd zal worden door een luisteraar. Daarmee ontstaat een ongelijk speelveld ten opzichte van andere DAB+ gebruikers, die wel een hogere kwaliteit kunnen bieden.

2) Het inzetten van het instrument 'veiling' is niet noodzakelijk aangezien er geen sprake is van schaarste. Daarmee vervalt ook het bedrag van 5000 euro als 'borg' bij de inschrijving, de uitgifte bij volgorde van binnenkomst heeft uitstekend gewerkt en daarnaast is veilen en dure en tijdrovende kwestie.

3) Het aantal kavels is vergroot en opnieuw ingedeeld. Het gemiddelde kavel heeft nu een aanzienlijk lager demografisch bereik. Dat houdt in dat de inkomsten lager zullen zijn. De kosten nemen echter aanzienlijk toe: van bijvoorbeeld een specifiek allotment gaat het aantal zenders van 2 naar 7 om de benodigde indoordekking te kunnen behalen (zonder garantie dat dat ook daadwerkelijk gaat lukken, dus wellicht nog meer). De additionele investering komt hier op zo'n kleine 35.000 euro zonder installatie, beheer etc. Nu ook de vergunningen voor een relatief korte periode van 6 jaar worden uitgegeven is er alleen al vanwege deze investering geen mogelijkheid deze kosten terug te verdienen, laat staan dat de verhoogde kosten voor bijvoorbeeld BUMASTEMRA en CvdM. We praten over een verzevenvoudiging tot vertienvoudiging van de primaire kosten.

4) In de regeling is opgenomen dat per allotment slechts een programma mag worden uitgezonden. Gezien punt 3) is dit een volledig onhaalbare eis. Realistisch is als hooguit een demografisch bereik als criterium dient, zoals de 30% voor de regionale FM kavels.

5) In de regeling is een vergunningsduur opgenomen van 6 jaar, dat is zeer apart aangezien de landelijke radiostations recent zijn vergund voor 12 jaar. Daarbij opnieuw: het kan investerings-technisch simpelweg niet uit. Door de stapeling van eisen is geen business model meer te maken.

6) Kenmerken: in de regeling is in de toelichting onder 1.4 de navolgende tekst opgenomen: 'De definitieve laag 6 is bedoeld om een vergelijkbare kwaliteit te realiseren als in de overige lagen voor digitale radio.

Dat betekent dat er vergelijkbare veldsterkte eisen gelden en dat het DAB+ signaal met een vergelijkbare technische ontvangstkwaliteit uitgezonden kan worden.'

Hier dienen twee kanttekeningen bij te worden gemaakt:

a) De verzwaring leidt niet tot de gewenste uitkomst: de indoordekking zal nog steeds niet aan de norm komen.

b) Met 18 signalen in een allotment (nu 12) wordt enorm ingeleverd op de luisterkwaliteit. Zenders die dan deze kwaliteit wel kunnen bieden zullen voorkeur krijgen.

Met andere woorden: er kan beslist niet gesproken worden van vergelijkbare kwaliteit. Is dan inderdaad de bedoeling dan zal nog het nodige onderzoek moeten plaatsvinden en dient de norm van 18 signalen per allotment onverwijld te worden teruggebracht tot 12.

7) Bij onderdeel 2 wordt de keuze voor een veiling gemotiveerd. Deze keuze is gebaseerd op een gepercipieerde schaarste. Deze schaarste is niet aangetoond, integendeel: de stelling dat er geen schaarste is ligt meer voor de hand.

8) Bij de aanvraagprocedure, onderdeel 3 van de toelichting, wordt aangegeven dat hoe dan ook een bedrag van 5000 euro gestort dient te worden. Er is geen enkele reden dat dit leidt tot een goede verdeling. Sterker: er is geen enkel station dat dit bedrag uit de eigen operationele liquide middelen kan fourneren. Laat staan voor 2 of 3 of meer allotments. Als het bedrag al een drempel moet opwerpen dan is het zeker niet van toepassing voor meer allotments, daar is geen logica te vinden. Het is met andere woorden een discriminerende factor die bovenop de stapeling van andere zaken komt en effectief leidt tot het aanzienlijk verminderen van de belangstelling.

Gezien het bovenstaande kunnen we concluderen dat er zoveel elementen zijn in de conceptregeling die contraproductief zijn dat deze terug dient te gaan naar de tekentafel. Het zou daarbij verstandig zijn op korte termijn de problematiek goed te inventariseren VANUIT HET OOGPUNT VAN DE GEBRUIKER/VERGUNNINGHOUDER.